

Ἡ συνδρομή διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐτησίως καὶ προπληρωτῆ δρχ. 12 ἑκάμηνος, δρχ. 6. — Διὰ τὴν Ἐξωτερικὴν ἐτησίως πρῶτα χρυσῶ 15 ἑκάμηνος 8.

Γραφεῖον ἐν ὁδῷ Φιλελλήνων 24 — Τιμὴ ἐκάστου φύλλου λ. 20

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΣΤΓΓΛΕΣΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΤΟΣ Γ'

✿ Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1890 ✿

ΑΡΙΘ. 4

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ. Χρονικά ὑπὸ Μ. Μητσάκη. — Ἡ ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῆς Βασιλικῆς Ἱθνηκῆς Ἐορτῆ ἐν Γαλλίᾳ, ὑπὸ Ν. Καζάκη. — Τὸ μαγευμένον δακτυλίδιον, ὑπὸ Catulle Mendès. — Τὸ μνημεῖον τοῦ Πεσταλότσι, ὑπὸ Μ. Βρατσάνου. — Τουρξένερ. Ὁ πρῶτος ἔρωσ, μυθιστορία. Μετὰρ. Π. Γ. Φέρμου. — Εἰκόνες. Ὁ ταγματάρχης Πανίτσας — Θέρως. — Ρουγὲ Δελίλ. — Ἐπιστημονικά. — Συμβουλὴ. — Εὐτράπελα. — Στιγμὰί τέρψεως. — Γράμματα.

ΕΙΚΟΝΕΣ. Ὁ ταγματάρχης Πανίτσας. — Ρουγὲ Δελίλ. Μνημεῖον Πεσταλότσι. — Θέρως.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐποῦ τὸ γῆρας, οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον, ἔλεγον οἱ πολὺπειροὶ ἀρχαῖοι. «Φοβοῦ τὸ κέρος, οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον», θὰ ἠδυνάμεθα ἐν τοῦτοις μὲ τὸ ἴδιον δικαίωμα, ἂν καὶ ὀλιγώτερον πολὺπειροὶ, νὰ εἰπωμεν καὶ ἡμεῖς. Καὶ πρὸς δικαιολογησὶν τοῦ μετασχηματισμοῦ τῆς παροιμίας, — ὅστις ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ προκαλέσῃ νέα στυλιτικά, ὅπως ἄλλοτε ὁ μετασχηματισμὸς μᾶς βουλῆς, — περιττὸν βεβαίως ἐντελῶς θὰ ἦτο ν' ἀπαριθμηθῶσιν οἱ σύντροφοὶ καὶ οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ, διότι θὰ σὰς ἐσύριξεν ἀναμφιδόλως ἴδῃ τὴν παρουσίαν του τῶν κωνώπων τὸ ἀνιλεὲς γένος καὶ θὰ σὰς τὴν ἀνιγγεῖλεν ἐν εὐγλώττῳ σιωπηλότητι καὶ εὐγλωττοτέροις δύγμασιν ἢ ὑπουργὸς καὶ δολοφονικὴ φυλὴ τῶν κορέων, καὶ τοῦ καύσανος ἢ ἀγρία ἐπιδρομὴ, καὶ τῆς λειψυδρίας ἢ ἀπαίσια ἐμφάνισις, καὶ τῶν ὑπαιθρίων θεαμάτων ἢ φρικτὴ πλημμύρα. Ἐν ὅμως τῶν μᾶλλον ἀπαραιτήτων παρακολουθημάτων καὶ συμπληρωμάτων τοῦ θέρου ἐν Ἑλλάδι ἔλειπε μέχρι τοῦδε ἐφέτος, καὶ εἶνε οἱ ἐμπροσθοὶ τῶν δασῶν. Διὰ νὰ μὴ μείνωμεν ὅμως καὶ ἀπὸ αὐτὸ παραπονεμένοι, ἰδοὺ ὅτι αἱ ἐφημερίδες ἤρχισαν ν' ἀναγγέλλουν τὴν ἐναρξιν καὶ τούτων. Ἐντοσούτῳ, ἢ εἰδησις ὁμολογῶ ὅτι μὲ ἐνέβαλεν ὀλίγον καὶ εἰς ἀπορίαν, διότι δὲν ἐπίστευα καὶ εἰς ἀπορίαν, διότι δὲν ἐπίστευα τῶς ὅτι ὑπελείποντο πλεόν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἐλληνικῆς γῆς τοιαῦτα, ἀ-

καυστὰ ἀκόμη. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡπατώμην, διότι, ταυτοχρόνως μὲ τὴν περὶ τῆς ἐναρξεως τῶν ἐμπροσθῶν εἰδησίν, ἢ κυβερνήσις, ὡς διὰ νὰ συμπληρῶσῃ τὰς αὐστηροτάτας ἐγκυκλίους, ἀς κατὰ τὰ ἄλλα ἐπὶ ἐπέβαλλεν εἰς τοὺς δράστας τῶν κακουργημάτων αὐτῶν, διέταξε καθὰ λέγουσιν αἱ αὐταὶ ἐφημερίδες τὴν ἐπιμελῆ καταμέτρσιν τῶν ὑπαρχόντων δα-

κος, ἀμφιβολία δὲ ὑπάρχουν ἂν τὸ ἀδίκριτον παραδειγμὰ του ἀποτροπιάζεται νὰ μιμῆται καὶ ἡ αἰδησῶν φωτιά.

Ἐξάπαντος, ὁ χρόνος δὲν εἶνε καλὸς διὰ τὰς πενθεράς. Μετὰ τὸν ἐν Πειραιεὶ φόνον τῆς πενθεράς του ὑπὸ τοῦ ἐργάτου Τσέπη, εἶχομεν τὸν ἐν Κυθήροις στραγγαλισμὸν ἀλλης πενθεράς ὑπὸ τῆς νύμφης της. Καὶ μετὰ τοῦτον νέος πάλιν φόνος πενθεράς ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ της ἀγγέλλεται ἐκ Θουρίας, δήμου τῶν Καλαμῶν, ὅστις ἀγνωστος μὲν ἂν παράγῃ σύμφωνα μὲ τὸ ὄνομά του θούρια ἄσματα, φονεὶς ὅμως ἀγρίους γνωστότατον. Τὰ σημεῖα ταῦτα εἶνε πρωτοφανῆ, καθόσον ἐγὼ τοῦλάχιστον γνωρίζω, ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ἢ πενθερὰ θεωρεῖται συνήθως καὶ παρίσταται ὑπὸ μορφῆν ἀνικῆτου, ἀτιθάσσου καὶ ἀδυσωπῆτου τέρατος, δυναμένου, χωρὶς νὰ τῆς καθῆσῃ εἰς τὸ στομάχι ἢ νὰ πάθῃ ἄλλο τι τὸ παραμικρόν, νὰ ροφήσῃ τὸ αἷμα ὀλοκλήρων μυριάδων γαμβρῶν καὶ νυμφῶν, ἀδιάφορον ἂν νηριδῶν ἢ ἀμαδρυάδων. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὅλα πρέπει νὰ τὰ περιμένῃ τις εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, καὶ ἂν τὰ πράγματα ἐξακολουθῆσουν ὅπως ἤρχισαν, ἢ ἐποχὴ ἦν διατρέχει τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ δι' ἦν ἐζητεῖτο μέχρι τοῦδε ὁ κατὰλληλος χαρακτηρισμὸς, ἀνακρησσομένης ὑπ' ἄλλων μὲν μεταβατικῆς, ὑπ' ἄλλων ἐποχῆς ζυμώσεως, ὑπ' ἄλλων προπαρασκευαστικῆς τοῦ μέλλοντος

Ο ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΠΑΝΙΤΣΑΣ

κλπ., θ' ἀναγραφῆ εἰς τὰς δέλους τῆς αἰωνιότητος ἀπλούστατα ὡς ἡ Ἐποχὴ τῆς Revanche τῶν Γαμβρῶν καὶ τῶν Νυμφῶν, (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Ἄντρου). Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, καθὼς ἔλεγε καὶ ὁ μακαρίτης ὁ σχολάρχης μου, τὸ πρῶτα εἶνε ἄξιον βαθείας μελέτης διὰ τὸν φιλόσοφον παρατηρητὴν, δὲν ὑπολείπεται δὲ ἢ νὰ ἀκούσωμεν κανὲν πρῶτ

ὄων, ὅπως εὐκολώτερον προφυλάξῃ αὐτὰ εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τῶν πυρκαϊῶν, ἀποστελεσὰ κατειδικοὺς ὑπαλλήλους ἐπὶ τούτῳ. Τὸ μέτρον ὁμολογουμένως εἶνε ἄριστον, δὲν ἀμφιδόλω δὲ διόλου περὶ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ. Τὸ δυστύχημα εἶνε μόνον ὅτι κατὰ κακὴν μοῖραν ἀπὸ τὰ μετρημένα ἔχει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν αἰσχρὰν συνήθειαν νὰ τρώγῃ ὁ λυ-